

съ единъ хоръ. Въ П-тъ на Йоханъ Себастиани, чрезъ свободно построени текстове, въ които, между друго, масата изразява чувствата, които я завладяватъ при слушане на П., е постигнатъ вече ораториения П., и затова Себастиани се счита за създателъ на новия П. Текстовете на Хунолдъ и Брокъ, компонирани отъ Кайзеръ Телеманъ и Хейделъ, представятъ отъ себе си вече единъ видъ оперно либрето. Постепенно се дохожда до едно възвръщане къмъ една по-проста форма на текста — чрезъ запазване на библейския разказъ, неизмѣненъ, като и масата се застъпва, посредствомъ свободни стихове, — текстове, — основа върху която Йох. Себ. Бахъ изгради своитъ П.-и. Той употребява въ тѣхъ: многогласния хоръ, речитатива, ариозото и арията, и съ това постига съвършенство на формата. Формата на Баховитъ оратории и П.-и е една и съща. Следъ Баха въ областта на Па не се създаде нищо значително.

Паспие, фр. *passepied* — французски изященъ танцъ — въ тривремененъ тактъ, съ провлечени стъпки, въведенъ въ франц. дворци презъ края на XVI в. П. е приличенъ на менуета, само че въ по бързо темпо и съ синкопи. Нотиралъ се е въ $\frac{3}{4}$ и $\frac{6}{8}$ тактъ, но истинскиятъ е, $\frac{3}{8}$ тактъ.

Пастичьо, ит. *pasficcio* — се наричатъ музикални пиеси, съставени отъ по малки творби изъ различни компонисти — особно отъ оперни такива, отъ сцени, арии, дуети и др. презъ XVIII в.

Пасторале, ит. *pastorale*, фр. *pastourelle* — инструментални творби съ идилично-пастирски характеръ, въ $\frac{6}{8}$ или $\frac{12}{8}$ тактъ, а сжщо тѣй и малки идилични опери и оперети изъ селския животъ. И въ църковната музика се срещатъ П.-и — коледни пиеси (въ концертитъ на XVII и XVIII в.) и даже пасторални литургии.

Пати, Аделина — Patti, Adelina — видна пѣвица — колоритуренъ сопранъ, род. 10 фев. 1843 въ Мадридъ, умр. 27 септ. 1919 въ замъка си въ Брекнокъ, ученичка на М. Стракошъ, дебютирала 1859 като „Лучия“ въ Нью-Йоркъ, следъ което шедствувала триумфално въ Парижъ, Лон-

донъ и Петербургъ, и всички голѣми градове на Европа и Америка, и на сцената и на концертната естрада. Гласътъ на П. не е билъ голѣмъ, но съ забележителна лекота и блѣсъкъ въ колоратурата.

Аделина Пати

Пленявала е, сжщо, и съ отличната си игра.

Пати, Карлота — Patti, Carlotta — сестра на горната — сжщо известна колоратурна пѣвица, род. 1840 въ Флоренция, умр. 27 юни 1889 въ Парижъ, дъщеря на тенориста П. Салваторе, следъ като пѣе известно време въ Нью-Йоркската опера, поради скъсяване на единия кракъ, се отказва отъ сцената и се посветява на концертното пѣние, предприемайки концертни пътувания въ Америка и Европа.

Пауелъ, Джонъ — Pawell, John — американски пианистъ и компонистъ, род. 6 септ. 1882 въ Рихмондъ, училъ пиано при Лешитицки и композиция при Навратилъ, компониралъ: една увертюра, 2 сюити, „Вариации и двойна fuga“, „Негърска рапсодия“, единъ концертъ за пиано и оркестъръ, единъ цигулковъ концертъ съ оркестъръ, три сонати („Тевтонска“, „Благородна“ и „Пси-